

КОМУНІСТИЧНІЙ ПАРТІЇ УКРАЇНИ — ПІВСТОЛІТТЯ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОММУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IX.

№ 78 (934).

ЧЕТВЕР, 4 ЛИПНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

ПОЛУМ'ЯМ СЕРЦЯ

КОНЦЕРТ АГІТКУЛЬТБРИГАДИ ЦК ЛКСМУ

— На концерт сьогодні йдеш?
— Звичайно, уже квитки придбав.
— На сім?
— Та ні, на дев'ять тридцять, на сім уже не було.
— Кажуть, чудовий концерт.
Такі діалоги можна було чути в Кіровограді 2 липня.

Ще задовго до сьомої вечора в приміщенні філармонії віде було й голці впасти. Сподівання глядачів виправдались, концерт агіткультбригади ЦК ЛКСМУ України дійсно був цікавим, змістовним.

Слід сказати, що це не вперше виступала агіткультбригада перед Кіровоградцями. Перед цим митці побували в шахтарів Олександрії, хліборобів Знам'янського району, у молодому місті Кремгесі. І повсюди — за квитками черга, під час концерту — дружні оплески і настійне «біс».

Хоч колектив і невеликий, налічує менше двадцяти осіб, але тематика виступів різноманітна, цікава. Народний танець, влучну сатиру про боннських реваншистів, гу-

мор, ліричну пісню — ось що можна почути і побачити на концерті гостей.

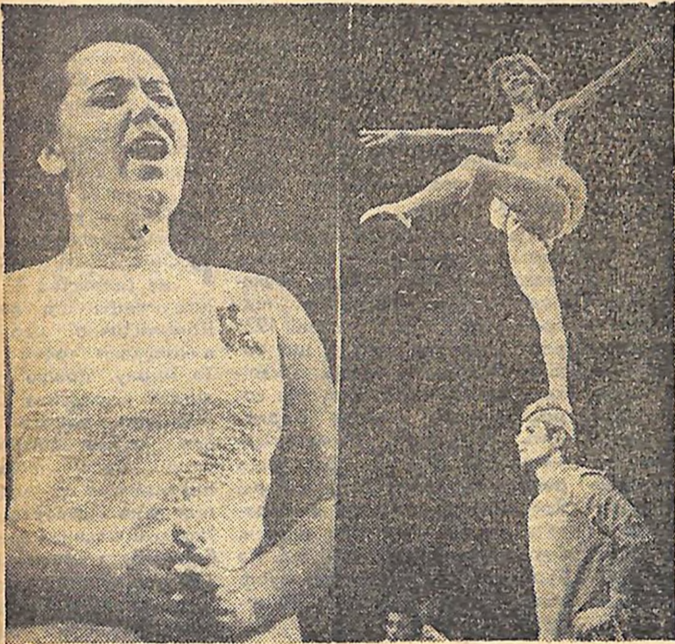
В Кіровограді бригада дала два концерти підряд. І на обох часто глядачі викликали виконавців на «біс». Особливо часто солістку, заслужену артистку Української РСР, лауреата міжнародних конкурсів Діану Петриненко, яка з неповторною майстерністю виконала українські народні пісні та сучасні ліричні.

Лауреат республіканського конкурсу Святослав Малганов передував чудовим виконанням поетичних творів молодих авторів, В. Маштаков — циганськими піснями, полум'яними і роздумливими водночас. Яків Григорович Дорфман, учень майстра міжнародної пародії Іллі Набатова, вдало виконав політичні куплети. Сміхом і дружними оплесками зустрічали глядачі байки П. Глазового у виконанні Б. Поломаренка.

Цікавими були акробатичні та інші номери.

Цей концерт, як і попередні, агіткультбригада присвятила IX Всесоюзному фестивалю молоді і студентів. Зібрані кошти, а їх кілька тисяч, підуть у фонд фестивалю.

По закінченні другого концерту від імені кіровоградської комсомолії секретар комсомольської організації гастроному № 1 Люба Бондаренко, робітниця Агрегатного заводу, учасниця заслуженого самодіяльного танцювального ансамблю «Ятрань» Жана Майхоровська та інші тепло подякували гостям за виступ, вручили букети квітів. Секретар обкому комсомолу Т. Лашевська під схвальні оплески присутніх вручила митцям грамоту обкому комсомолу за активну роботу, проведenu в області по підготовці до IX Всесоюзного фестивалю молоді і студентів.

Виступає заслужена артистка УРСР, лауреат міжнародних конкурсів Діана Петриненко.

Акробатичні номери. Фото В. КОВПАКА.

ВСЕСОЮЗНИЙ З'ЇЗД УЧИТЕЛІВ

МОСКВА. (ТАРС). 2 липня в Кремлівському палаці з'їздів почав роботу Всесоюзний з'їзд учителів. Майже чотири тисячі його делегатів представляють 2,5-мільйонну армію працівників освіти — найбільший загін народної інтелігенції країни. Бурхливими оплесками делегати і гості зустріли керівників Комуністичної партії та Радянського уряду. Член Політбюро ЦК

КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний оголосив привітання Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР Всесоюзному з'їздові вчителів.

З доповіддю «Про стан і заходи дальшого поліпшення роботи середньої загальноосвітньої школи» виступив міністр освіти СРСР М. О. Прокоф'єв. Визначаючи головний напрям у роботі школи,

Комуністична партія виходить з того, підкреслив доповідач, що середня школа повинна розвиватися як загальноосвітня, трудова, політехнічна. Ми можемо заявити Центральному Комітету Комуністичної партії, сказав М. О. Прокоф'єв, що армія радянських учителів, вирощена партією, робить і робитиме все, щоб комуністична ідеологія стала особистим переконанням кожного радянського школяра.

ВІТАЄМО НАГОРОДОЮ!

За великі заслуги в справі навчання і комуністичного виховання учнів Президія Верховної Ради СРСР Указом від 1 липня 1968 року присвоїла звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот» групі вчителів, які найбільше відзначились, у тому числі: СУХОМЛІНСЬКОМУ Василю Олександровичу — директору Павлиської середньої школи, Онуфріївський район Кіровоградської області.

Ми — члени партії

— Про нього можна написати книжку, — чув якимось од місцевих журналістів. — Сфотографувавши один день його життя, можна показати людям гарний портрет. Невдовзі знову про нього:

— До схід сонця бачив його на молочно-товарній фермі. Цікавився, кому з доярок потрібне на зиму паливо. Потім промчав полями, побував біля кожного комбайна. Кажуть, довго радився з колгоспним економістом. За годину встиг побувати в районному об'єднанні «Сільгосптехіки», зустрівся з керівниками виробничого управління. Після Добровеличківки — в школу, до випускників, потім — у дитячий садок артілі. Ввечері — нарада ватажків бригад та ферм, бесіда з найстарішими хліборобами села. А коли колгоспники поверталися з клубу додому, то бачи-

ли у вікні його кабінету світло. Видно було, як він сидів за столом. Перед ним — газети, книги, журнали. Щось читав, школи робив записи...

Це так казав літній колгоспник. А комсомольці артілі «Правда» називають його найавторитетнішою людиною в селі. І цілком справедливо. Ще зовсім недавно Станіслав Дерев'яно, син хлібороба, був ватажком сільських комсомольців. Нині йому 29. Він — комуніст, він — голова колгоспу.

Перелістувачи сторінки районної газети, нерідко натрапляєш на кореспонденції, інформації з колгоспу «Правда». В одних матеріалах читаєш, що господарство, яким керує комуніст Станіслав Дерев'яно, в минулому ювілейному році на 163 проценти виконало план продажу м'яса державі, значно більше, аніж передбачалось, тут вироблено молока, яєць, вовни. В інших йдеться

(Закінчення на 2 — 3 стор.)

ВЕДИ НАС, ПАРТІЄ, ВЕДИ!

319 молодих комуністів заводу «Червона зірка» зустрічають пістолітний ювілей Комуністичної партії України як першою дивізією, поборники нового. А серед 319 — він, Формувальник ливарного цеху сірого чауну Василь Зарезюк. Що не зміна, то й рапорт од молодого комуніста:
— Відформовано 1800 дисків для висвітненого апарата.
Це — лише цифра. За нею — творчість, світло думки робочої людини.
Фото В. КОВПАКА.

Ми — члени партії

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)
про те, як колгоспники артіль «Правда» оновлюють своє село, підвищують культуру землеробства, позбуваються ручної праці на тваринницьких фермах. Ось нова цифра: ще в травні артіль виконала піврічне завдання по продажу державі тваринницької продукції. І знову: комбайнери пройшли перші гони, на гектарі зібрано 29 центнерів пшениці...

Ного шанують. Як умілого керівника колгоспу, як хорошу людину, комуніста.
Це штрихи лише до одного портрета молодого комуніста. А таких авторитетних людей в нас у районі одразу не перелічиш. 70 молодих комуністів ведуть за собою хліборобів району.

В колгоспі «Дружба» нині головує випускник Уманського сільськогос-

подарського інституту Анатолій Кондратюк. В артіль імені Котовського приїхав з Обриницького сільськогосподарського технікуму Олександр Васильєв. Молодому комуністу доручили рільничу бригаду. Торік вона досягла найвищих позазонних, виробничих зернових. Бригаді було вручено пам'ятний прапор райкомуніста.

Завітайте в Пиданний Брід. Тут, у місцевому колгоспі «Шлях до комунізму», серед молодих комуністів першою назвуть завідуючу агрохімічною лабораторією Валентину Довжик. Вона — хороший спеціаліст, атітатор, пропагандист. А ще Валя секретар комсомольської організації колгоспу, хлопці і дівчата з якої ось уже кілька років своїми справами заявляють, що вони здатні творити на землі справді завидні діла.

Безперечно, таку теж називають в селі авторитетом.

М. КРАСКОВСЬКИЙ,
секретар Добровеличківського райкому ЛКСМУ.

У ГРУДНІ 1918 року героїчними зусиллями регулярних частин Червоної Армії і партизанських загонів Україна була визволена від німецьких загарбників. Але в Єлисаветграді і навколо нього було ще багато петлюрівських військ і різного білогвардійського оквістя. Тому єлисаветградським більшовикам знову довелося розгорнути боротьбу в умовах підпілля. З цією метою в містах і селах зміцнювалися більшовицькі організації, що діяли раніше, створювалися партійні групи та осередки.

Робітники і трудове селянство Єлисаветградщини рішуче виступили проти контрреволюції. Їх діями керував підпільний Єлисаветградський окружний більшовицький комітет і окружний військово-революційний комітет. Партизанські загони провели ряд успішних операцій.

1 лютого на спільному засіданні окружного партійного комітету і ревкому було вирішено підняти повстання проти петлюрівців у Єлисаветграді. На ранок 2 лютого основну частину міста захопили повстанці, але петлюрівцям вдалося вибити їх з Єлисаветграда. 5 лютого повсталі робітники, партизани знову захопили місто і утримали його аж до підходу наступаючих частин Червоної Армії.

Одночасно з переходом влади до військово-революційних комітетів або Рад робітничих і селянських депутатів у повіті розгорнулася робота по організації сільської бідноти, яка була опорою Радянської влади на селі.

Величезне значення для зміцнення і дальшого розвитку Радянської влади, для вирішення невідкладних питань соціалістичного будівництва мали рішення III з'їзду КП(б) України.

Під керівництвом Єлисаветградської партійної організації в нашому повіті широко розгорнулася соціалістична перебудова господарства. Незважаючи на жорстокий опір куркулів, створюються комуні. 22 березня 1919 року організується комуні в Суботцівській волості на базі поміщицького маєтку. До неї ввійшло 23 сім'ї. В квітні 1919 року виникла комуні в с. Володимирівці Великовисівської волості. У Стинівці було організовано дві комуністичні артіль.

АЛЕ соціалістичному будівництву заважала громадянська війна, яку розв'язала внутрішня і зовнішня контрреволюція. Єлисаветградський повітовий партійній організації довелося очолити боротьбу трудящих з об'єднаними силами іноземних інтервентів, внутрішньою білогвардійською контрреволюцією. Після жорстоких кровопролитних боїв у кінці січня 1920 року остаточно утвердилася Радянська влада на Єлисаветградщині.

Єлисаветградський комітет партії, який у вересні 1920 року очолював 480 членів партії і 220 кандидатів, проводив велику масово-політичну організаційну роботу серед бідноти. До вересня 1920 року в усіх селах відбулися загальні збори, які обговорили питання про організацію комітетів незалежних солян. На 1 січня 1921 року організацію комітетів незалежних селян було закінчено. Вони стали опорними пунктами диктатури пролетаріату на селі.

На підприємствах партійні організації опиралися на проф-

У НОВИЙ ПЕРІОД розвитку нашої країни, в період боротьби партії за соціалістичну індустріалізацію і колективізацію сільського господарства Єлисаветградська партійна організація вступила міцною, ваною навколо Центрального Комітету Комуністичної Партії організації планово керували соціалістичним розвитком села. На 1 січня 1931 року колективізація сільського господарства Єлисаветградщини було завершено. 96,8 процента землі в власності колгоспів і артіль.

ІНІ З ЧИМ НЕ ЗРІВНЯТ

Шлях обласної партійної організації

спілки. На другій повітовій конференції (26 грудня 1920 року) більшовики Єлисаветградщини рішуче засудили троцькістів та інших опозиціонерів, які наприкінці 1920 року нав'язали партії дискусію про профспілки. Конференція намітила конкретні заходи по поліпшенню партійної масово-політичної роботи та керівництва відбудовою народного господарства.

X з'їзд РКП(б) (березень 1921 р.) конкретизував шляхи переходу від капіталізму до соціалізму, розробив нові методи будівництва соціалізму. Виконуючи вказівки В. І. Леніна, з'їзд прийняв рішення про заміну продрозкладки натуральним податком, про перехід до нової економічної політики. Партійна організація Єлисаветградщини зразу ж узялася за втілення цих рішень в життя.

На 1 лютого 1921 року в повіті налічувалось 725 членів партії та 491 кандидат. Для підготовки і перепідготовки партійних і радянських кадрів у Єлисаветграді було організовано двотижневі курси. В районі вийшли уповноважені з парт-активу.

Під керівництвом повітової партійної організації поступово ставали до ладу заводи, транспорт та інші промислові підприємства. Вже в липні 1921 року колектив заводу, що раніше належав англійським капіталістам Ельворті, випустив сотню рядових сівалок і тридцять роздільних, 15 жаток-самоходок, 20 віялок. Завод, що раніше належав капіталістові Яскульському, почав виготовляти гідравлічні преси, насоси, борони, вози, фургонні осі. На буровугільній шахті один шурф видав понад 100 тисяч пудів вугілля.

У січні 1939 року в районі Кіровоградської області Новоутворена партійна організація мала розвинутий соціалістичний змагання, боролася за зростання народного господарства Кіровоградщини. На підприємствах зростали ряди нових виробництв, стахановські тоди роботи ставали ням цілих бригад, цехів, дів. Однією з важливих досягнень цього були успіхи авангардної роїстів у патріотичному ваторів виробництва. ти залучали широкі маси робітників до соціалістичного змагання за виконання виконання норм виробництва підвищення продуктивності праці.

Партійні організації в районі патріотично розбудували соціалістичні змагання стало масовим. П'ятидесяті колгоспу імені Ворошилова Нового Стародубського району Пелагія ва збирала по 572 цукрових буряків з гектара, в 2,5 гектара, ва цього ж колгоспу Горбань — по 620. Родювків безперечно РІБОТНИЧІЙ КЛАС не селянство й інтелігенція під керівництвом Комуністичної партії виконували третю міра. Та мирну працю людей перервала розгром ворога в районі. На території було створено партизанських загонів підпільно - диверсійних. Народні месники вели боротьбу з неапатістичним і за період окупації знищили 242 паровозів, 3714 автомобілів.

1. „Ти будеш комуністом...”

Попереду вишуканих білків стояла генерал. Високий, у чорнокрилій бурці. Недалеко гримів бій. Фаністи рзались до Туансе. Артилерійська канонада доносила до замкноті галявини, і дерева, і гори, і море прислухались до незвичного гулу, до незмовкаючого тріскоту кулеметів, до ревіння літаків...
Кавказ... Володимир Хропак пішов на війну зовсім молодим, попросившись з рідного Кіровоградщини, з тихою зацікавленістю Висю і скільки вже від того часу століть дорі.
І ось знов генерал говорить про страшну небезпечу, про якусь особливу завдання.
Куди покличе він? Може, на сповнену печалі Україну, в тил ворога, в партизанські загони, в наваляні й нестримні рейди? Володимир піде не вагаючись...
А може, на фронті програвши фаністи і щоб не дати їм більше вийти ні кроку, їх пошлють в засідку?

Піде й туди...
Сьогодні в напруженій горі, мовчали ліси, з-за них піднімалося в задимлене небо сонце.
Генерал, скінчивши свою невеличку промову, наказав комуністам вийти наперед. Володимир з тремтінням у серці теж ступив три кроки, шикуючись до озоні.
Генерал обходив усіх. І зупинився біля молодого білця, зовсім юне, схудле обличчя.
— Ви...
— Боець Хропак, — підказав командир роті.
— Ви, боець Хропак, — комуніст? — Я, товаришу генерал, комсомолець.
— Але ж ви чули — я кланяюся...
— Я буду комуністом, товаришу генерал, — успішно з відповіду Хропак.
Генерал з харанну пильно, уважно ди-

лилася на його обличчя, на плечі, на пошарпані і сказав:
— Добре, лишайтесь з комуністами...
2.
Іх не кинули на передову. Хоч там, на ній, на тій смертельній межі, в двобій в багнетних атаках танули лави наших білців, а до сілдерівців прибували й прибували свіжі підкріплення.
Іх не послали на Україну, хоч вона так чекала їх.
Іх не стали готувати й до польоту в далекій ворожий тил.
Ім дали не зовсім значайне завдання. Володимир, почувши його спершу розчарувався.
Ще ж тут особливого — переносити снаряди від міста до батарей, до гармат? Хіба це подвиг — здолати вісімнадцять кілометрів? Чому до них прибув генерал

і назвав завдання надзвичайно важким? Чому на його виконання треба було кланятися комуністам?
Але дуже скоро Володимир і відчув, і побачив, що завдання справді не з легких. Снаряди треба було переносити по неприступних звириних стежках, понад урвищами, до, може, ніколи й не ступала нога людини...
3.
Кожен взяв по два снаряди в речовий мішок. Взяв і провідник, худорлявий грузин.
— Я — Ваню. З вами говорив генерал. З вами говоритиму й я. Дорога наша дуже важка. Дорога наша дуже небезпечна. Подумайте, хто сил не має, не вирушайте.
— Ми комуністи! — хтось кинув глухо, щиро.
І говорю

Ніхто не поклав на нього командир, і в кожком, пішов у... До вершин. До скрутих кригою горах кроком дорога ставала ішою. Іноді на скелях починали... Провідник суворо тись униз. Залимав очі лише на майданчику, нув уелх. Велх вихав мішків врізав. Іх, властні на снігу, хоч годіну, хоч ліни. Провідник тись униз.
Володимир йшов на скель, за коріння. На плечі палили лише про одне. Він витримав поштажу й цілих нових шоб жила батарея шоб цей метал ступав, шматував. Іх зустріли за десь засвітався

На третій сесії Верховної Ради Української РСР

Як уже повідомлялось, 1 липня в Києві відкрилась третя сесія Верховної Ради Української РСР сьомого скликання.

З доповіддю в першому питанні порядку денного — про стан і заходи по дальшому поліпшенню культурно-побутового обслуговування населення Української РСР — виступив заступник Голови Ради Міністрів УРСР депутат І. Д. СТЕПАНЕНКО.

Співповідь у цьому питанні зробив голова Постійної комісії по комунальному господарству і побутовому обслуговуванню депутат В. В. РИЧКО.

Доповідач і промовці, які виступали в дебатах,

наводили цифри, що красномовно свідчать про поліпшення культурно-побутового обслуговування населення. На Україні за останні роки на житлове будівництво, спорудження торговельних і комунальних підприємств, об'єктів соціально-культурного призначення вкладено мільярди карбованців. Нині в республіці щороку переселяється в нові будинки близько півтора мільйона чоловік. Багато зроблено, щоб перетворити службу побуту у велику галузь народного господарства, зміцнити її матеріально-технічну базу, поліпшити структуру управління.

Тепер служба сервісу в республіці налічує понад 42 тисячі підприємств побутового призначення, 250 тисяч працівників, які створюють добрий настрій. Обсяг послуг населенню зріс за останні роки на 42 проценти, у тому числі в сільській місцевості — 62 проценти.

Помітно зріс рівень комунального обслуговування населення. Тільки за останні два роки приріст водопровідних сіток становив 5,5 тисячі кілометрів, газифіковано 840 тисяч квартир. У кожному місті, робітничому селищі, в багатьох сільських населених пунктах проведено роботи по забудові і благоустрою площ, вулиць, тротуарів.

Велику увагу приділено на сесії питанням розвитку транспорту, дальшого поліпшення торговельного обслуговування населення, організації громадського харчування, охорони здоров'я. Відзначалось, що на кожні 10 тисяч жителів на Україні припадає 25,4 лікаря і 77 чоловік середнього медичного персоналу, що значно більше, ніж в будь-якій країні світу.

Депутати значне місце у своїх виступах відводили дальшому розвитку і поліпшенню роботи культурно-освітніх закладів. У розпорядженні населення республіки тепер 27 тисяч бібліотек, близько 26 тисяч клубів, десятки тисяч інших соціально-культурних закладів. Щороку

зростає тираж газет і журналів. Масовими тиражами виходять твори класиків марксизму-ленінізму, політична, художня, технічна література.

Обговорюючи доповідь, депутати підкресливали, що місцеві Ради зосереджують свою увагу на організації контролю за роботою підприємств торгівлі, громадського харчування, побутового і комунального обслуговування, за діяльністю медичних, культурно-освітніх закладів.

Вказувалось на необхідність поліпшити вивчення і поширення передового досвіду, нових форм роботи побутових підприємств.

* * *

2 липня на засіданні Верховної Ради УРСР тривало обговорення першого питання порядку денного.

З заключним словом виступав заступник Голови Ради Міністрів УРСР депутат І. Д. Степаненко.

Депутати одностайно прийняли Постанову Верховної Ради Української РСР «Про стан і заходи по дальшому поліпшенню культурно-побутового обслуговування населення Української РСР».

Сесія переходить до розгляду другого питання порядку денного. З доповіддю про проекти законів Української РСР про сільську та про селищну Ради депутатів трудящих виступив перший заступник Голови Президії Верховної Ради Української РСР депутат С. О. Стеценко.

Після обговорення депутати одностайно прийняли «Закон Української РСР про сільську Раду депутатів трудящих», «Закон Української РСР про селищну Раду депутатів трудящих» та Постанову про введення в дію цих законів.

Далі Верховна Рада переходить до розгляду третього питання порядку денного — утворення Постійної комісії по охороні природи та внесення змін до складу деяких існуючих постійних комісій.

Слово надається заступнику Голови Президії Верховної Ради УРСР депутату С. К. Бойку. Він за дорученням Ради Старійшин вносить пропозицію про утворення такої комісії, про її персональний склад та про внесення змін до складу деяких існуючих постійних комісій.

Верховна Рада Української РСР приймає Постанову в цьому питанні. Верховна Рада УРСР одностайно приймає Закони і Постанови про затвердження Указів Президії Верховної Ради УРСР, прийнятих в період між сесіями.

На цьому третя сесія Верховної Ради Української РСР сьомого скликання закінчує свою роботу.

(РАТАУ).

«З ЛЕНІНИМ».

Картина художника В. С. СЕРОВА.

ЛЕНІНСЬКИЙ — ЗНАЧИТЬ МАСОВИЙ

У 1924 році смерть В. І. Леніна сколихнула всю пролетарську товпіну до самої глибокої, примусила кожного робітника і робітницю відчувати величезну відповідальність за справу Леніна, за справу пролетаріату.

В ті дні трудячі Єлисаветграда писали: «Ми, робітники округу, визнаємо про смерть Леніна, прикладемо всі свої сили для зміцнення нашої любимої Радянської держави».

Трудячі масою пішли в партію. 29 — 31 січня 1924 року Пленум ЦК, йдучи назустріч пролетарям, визнав масовий приріст у партію першочерговим внутріпартійним завданням. Це був ленінський призов.

Потік колективних та індивідуальних заяв зростає з кожним днем. Це особливо було видно на прикладі парторганізації Єлисаветграда — однієї з найбільших організацій округу. За період з 24 січня до 6 лютого близько 196 робітників подали заяви в ряди комуністів, на 20 березня — 294, всього за час ленінського призову — 350 чоловік.

Бурхливо проходив ленінський призов у Знаменці, Бобринці, Компаніївці, Новомиргороді. Знаменські залізничники рекомендували в партію 82 робітників, новоміргородців — 25 молодих робітників, комсомольців. Всього в Єлисаветградську округу партійну організацію влилось 640 чоловік.

Хто подавав заяви в партію? Це була в основному молодь. Поряд з комсомольцями в партію йшли й літні робітники і робітниця. Багато вступалих були зв'язані давно з партією через Ради, фабзавкоми, делегатські збори і всякого роду комісії.

Важливо те, як ставились безпартійні робітники до вступуючих у партію. На багатьох зборках відбирали найкращих, пайстикілих. Списки вступуючих у партію подавалися різкій, нещадній критиці. Якщо хтось знав про вступуючого щось компрометуюче, на зборах

обов'язково про це говорив. У цьому проявлялась величезна турбота про партію, про те, щоб не засмітити її негідними, нестійкими і сумнівними елементами. Безпартійні робітники перевіряли вступуючих раїші, ніж за таку перевірку брався осередок РКП(б) і комісія по прийому нових членів партії.

В цьому було видно пролетарське почуття честі всього робітничого колективу даного заводу, фабрики, в цьому відчувалась велика відповідальність за вступуючих у партію.

Зростання рядів партії за рахунок робітників ще більше зміцнило зв'язки комуністів з трудящими масами, позиції партійної організації у вирішальних галузях народного господарства.

Тоді значно посилилась виховна робота серед молодих комуністів. Партійні осередки дбали про їх Ідейне загартування, про глибоке вивчення історії Комуністичної партії. Основи засобом підняття політичного рівня були двомісячні школи політграмоти з скороченою програмою. Таких шкіл у Єлисаветградському окрузі було 22. Крім цього, працювала Радпартшкола, вечірня політшкола та сім шкіл політграмоти, де навчався весь склад ленінського призову.

Багато комуністів ленінського призову пройшли шлях від рядових робітників до відповідальних партійних і радянських працівників. І зараз у Кіровограді живуть комуністи ленінського призову М. І. Жердев, М. К. Лядєєв, М. П. Константинов, П. П. Кузлов і ряд інших, які в боротьбі за будівництво народного господарства, розвиток культури показували приклад самовідданості, вірного служіння партії і народу.

І. ПАРХОМЕНКО,
науковий співробітник партархіву Кіровоградського обкому КП України.

ко 8 тисяч фашистів. Партизанські загони і підпілля подали велику допомогу наступаючій Радянській Армії. Так, їх спільними діями в грудні 1943 року було визволено село Дмитрівку і місто Знамянку.

Трудячі області з перших же днів після визволення приступили до ліквідації наслідків тимчасової фашистської окупації. За короткий час відбудували зруйноване військово-народне господарство.

Нині область має високорозвинені вугільну, енергетичну, електроапаратобудівну та інші галузі промисловості. Кожної доби вугільні розрізи, шахти й фабрики Олександрії видобувають і виробляють понад 30 тисяч тонн вугілля та брикету. Одне з найпотужніших у країні підприємств сільсько-господарського машинобудування — завод «Червона зірка» — щодоби випускає 200 тракторних сівалок. Завалляський графітний комбінат нині видає 60 процентів загальносоюзного видобутку графіту. Гордістю області є Кременчуцька гідроелектростанція — багатор Дніпровського каскаду.

Здійснюючи рішення XXIII з'їзду КПРС, партійні організації області наполегливо виховують нову людину. Всій області відомі імена новаторів виробництва — електрозварника заводу «Червона зірка» Героя Соціалістичної Праці Івана Шиша, екскаваторника Севітсько-Головківського вуглерозрізу Дмитра Белополковца, будівельника тресту «Кіровоградпромбуд» Василя Драча та багатьох інших. Нині в області широко розгорнулося змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Це практичний вияв зрослої свідомості наших людей, великої виховної роботи партійних організацій у колективах підприємств та будов.

Колгоспи і радгоспи Кіровоградщини вирощують високі врожаї хліба, цукрових буряків та інших культур, з року в рік підвищують продуктивність громадського тваринництва. Сільське господарство стало високорозвиненою галуззю.

ПАРТІЯ виховала чимало вмілих керівників, яких шанує кожен трудівник. Хочеться сказати, зокрема, добре слово про голів колгоспів, Героїв Соціалістичної Праці комуністів Д. Т. Войтишина, І. О. Кириленка, О. П. Махінюка, Л. Й. Шліфера, Т. І. Шевченка, В. П. Вернигора. Очолювані ними колективи збагачують передовим досвідом усю область.

Нині в рядах обласної партійної організації вже понад 55 тисяч комуністів. Вони тісно згуртовані навколо ленінського Центрального Комітету нашої партії.

О. НАГОРНИЙ,
директор Кіровоградського обласного державного архіву.

мішок. Пролунались лаші, і вище. До снігу. До... З кожним... небезпеч... від неспомітної... дав не дивн... відляга потягн... вгору...

...Ляжки рече... Скинута б... спочити б... хоч п'ять хви... літнини. Рушив... за висту... до крові... крідів. ... це важе... їхньою ван... його донести... змовкв бія... карю і шлі... ворога... ра... А прові...

На розмови немає часу. Загублено три години...

Ще одна неймовірно важка доба, п'ята доба. А на шосту — радість. Фашистів відігнали далі, до багатеї снряди підвезли на підводах, дорогою...

4.

За ті п'ять днів їх всіх нагородили орденами. Нагородили й Володю орденом — палючою Червоною Зіркою.

Вручав сам генерал. Той, у чорній крялячій бурді. Теж стомлений, з червоними від безсоння очима.

Він сам прикріпив орден до гнізасторки юного біляка Хропака. Потиснув руку, сказав якість десничку, зовсім не по-фронтальному, не тоном наказу: — Ти будеш, Володю, комуністом...

...Е у комуніст Володимир Якович Хропака, інженера Володимиргородського відділення «Сільгосптехніки». І бойки. І трудові нагороди. Але промисленість Червоної зірки для нього — особливо пам'ятна і дорога...

Микола СТОЯН.
м. Новомиргород.

«Нема безіменних героїв»

У книзі, випущеній під такою назвою ужгородським видавництвом «Карпати», вперше висвітлюється життя і діяльність Сергія Канюка, одного з організаторів і керівників Буковинської партійної організації.

Син безземельного селянина з припрутського села Хлівичів, він багато батракував у куркулія, працював з братами на залізниці, потім навчався в учительській семінарії, став активним учасником революційного руху.

Автор книги, чернівецький журналіст П. Ващилинко, багато уваги приділяє роботі підпільників.

(РАТАУ).

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

ГОЛИ ПІВЗАХИСНИКІВ

Прохолода і дощ не остудили запалу футболістів кіровоградської «Зірки» та івано-Франківської «Текстильниці», які зустрілися у минулому турі між собою в нашому місті.

В другому таймі іваношам вдалося зривати рахунок. Але через деякий час Ступак знову внів свою команду вперед, а незадовго перед кінцем матчу голарин Товта по півзахисту Володимир Дерябін закріпив перемогу.

Втрачали по очку обидва лідери підгрупи. Миколаївський «Суднобудівник» у зустрічі на своєму полі з ярославським «Шинником» змушений був задовольнитися нульовою нічиєю.

Інші команди підгрупи зіграли так: «Локомотив» — «Зірка» (Рз) — 3:1, «Таврія» — «Металург» (К) — 3:2, СКЧФ — «Сокол» — 0:0, «Дніпро» (Дн) — «Динамо» — 2:0, «Авангард» — «Кубань» — 1:0, «Дніпро» (Кр) — «Спартак» — 2:0.

На сьогоднішній турнірній таблиці має такий вигляд.

Table with 6 columns: Team Name, I, V, N, P, M, O. Lists football teams and their statistics.

XXIII СПАРТАКІАДА ШКОЛЯРІВ

ТЕНІС

На кортах школи-інтернату № 1 закінчилась зональна першість республіки серед школярів з теніса.

На фото: юні футболісти Кіровоградської області, які завоювали право виступати у фінальних іграх XXIII республіканської спартакіади школярів.

ПОКИ Я ПИШУ ЦІ РЯДКИ, хлопці вже, напевне, роз'їхалися по домішках, покинули кленовий гаїчок над ставом, де вони цілий місяць, як одна дружина і працююча сім'я, жили табором у парусинових наметах, розпінтих обірчуч широкі алей.

ний обов'язок радянського громадянина, про військову присягу, дисципліну. І весь час хлопці гартувалися фізично.

Друга половина дня проходила у змаганнях та іграх. Після обіду всі купалися в ставку, відпочивали. А тоді кожен взвод

варшив. Відчув він, що нічого не вийде, взявся за розум. Поїхав із табору хорощим стрільцем, акуратним і підтягнутим.

Залишається мені сказати, що цей чудовий військово-спортивний табір організували для хлопців працівники Бобринецького райвійськкомату при всебічній підтримці райкому партії, райвиконкому, комсомольських організацій і правління колгоспів.

Життя в таборі було напружене, але веселе і цікаве. Дивилися кіно, слухали концерти, зустрічалися із знайомими людьми, влаштовували матчі з командами сусідніх сіл.

— Для майбутніх солдатів, — казала дівчина.

А хлопці вставали з-за столу, кивали: — Спасибі.

І коли йшли на стрільби, брали з собою і Любу. Вона теж непогано біла в ціль.

О. Л. МОТОРНИЙ.

Бобринецький район.

ПІСНЯ В ГАЮ

— ТО СТРОЙОВА ПІСНЯ МАЙБУТНІХ ВОІНІВ З БОБРИНЕЦЬКОГО ВІЙСЬКО-ВО-СПОРТИВНОГО ТАБОРУ.

показувалося край неба. І починався він із зарядки, з кросу поза гайком, вздовж колгоспного саду, де повітря пахне медами наливаних плодів і де вітер доносить запах розквітлої гречки.

виділяв команди: одні грали у волейбол, другі — в скраклі, треті працювали на турніку. Не затихали баталії і в шахістів, і в турнірній таблиці появлялися все нові й нові очки.

Якщо правду сказати, то дехто не знав, що таке справжня дисципліна. Був один хлопчина, прізвище якого не треба, мабуть, називати.

Взводи з пісню виходили на заняття. Зміст їх різноманітний. То вчилися чеканити крок, то переборювали природні перешкоди, то стріляли з бойового автомата, то розбирали параграфи статутів.

«КРИЗЬ БУРІ І ГРОЗИ»

Так працівники Добро-величківської районної бібліотеки назвали книжкову виставку, яку вони влаштували до 50-річчя Компартії України.

Сотні робітників, колгоспників та службовців уже побували на виставці. Ще більше їх стало приходити сюди напередодні свята.

ЗА СТАРАННЯ

Дітвора розсипалася по ділянці, наче бджоли в квітнику. Проривала соняшники. На сусідньому полі працювали дорослі. Батьки раділи, дивлячись на малечу:

Вихованці Мотронівської восьмилітньої школи і справді добрі помічники хліборобів артілі імені Ватутіна Знамянського району. Вони проривали кукурудзу, працювали на овочевих та інших плантаціях.

В майбутньому намічено провести ще кілька цікавих подорожей.

ВІДНОВЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТИ НА «МОЛОДИЙ КОМУНАР» НА ПІВРІЧЧЯ 1968 РОКУ

Райони, міста

Table listing districts and cities with their corresponding subscription numbers for 'Molodiy Komunar'.

Розпочалася передплата на «Молодий комунар» та інші газети й журнали на 1969 рік в кредит.

Триває передплата «Молодого комунара» на серпень і до кінця 1968 року. Передплата ціна на один місяць — 20 коп.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 4 липня. Перша програма. 11.00 — «Коллекція Краут-Гартнера». Телефільм. (Кіровоград). 11.45 — «Задристі». II серія. Телефільм. (Кіровоград). 16.30 — Е. Шварц — «Два клени». Спектакль Одеського театру юного глядача. (Одеса). 18.10 — Телевіст. (К). 18.30 — «Компартія КП України — 50 років». (К). 19.00 — Концерт, присвячений 11 з'їзду України — 50 років. (К). 21.15 — До 50-річчя КП України. «Комуністи Кіровограда до ювілею». Виступ секретаря міськкому КП України Сухачова А. Д. (Кіровоград). 21.25 — Телефільм. (К). 21.35 — «На ланах широків». (Кіровоград). 22.35 — «Задристі» II серія. Телефільм. (Кіровоград).

Друга програма. 21.15 — «Пісня і праця». Концерт. (Львів). 21.45 — Художній фільм «Два роки над прірвою». (К).

П'ЯТНИЦЯ, 5 липня. Перша програма. 11.55 — Передача, присвячена 50-річчю КП України. В антракті — телеспектакль «Штрихи часу». (К). 17.05 — «Вам, випускники!». (К). 18.10 — Телевіст. (К). 18.30 — До 50-річчя

Компартії України. «ЦВК — на колесах. Телеспект. (К). 19.00 — Концерт, присвячений 50-річчю Компартії України, з Жовтневого палацу. В антракті — літературна передача «Слово про парію». По закінченні — «Естафета новин». (М). Друга програма. 16.25 — «Домашній твір». Телефільм. (Кіровоград). 17.30 — «Павлик Морозов». Телеспект. (Кіровоград).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 6 липня. Перша програма. 9.00 — «Гімнастика для всіх». (М). 9.45 — Теленовіни. (М). 10.00 — «3 дні народження». (М). 10.30 — «Здоров'я». Науково-популярна програма. (М). 11.00 — «Об'єкти». Телевізійний клуб кіно-і фотолюбителів. (Дніпропетровськ). 12.00 — Документальний фільм. 12.20 — Художній фільм «Між добрих людей». 13.40 — «Петро-заводи на відпочинку». (Петрозаводськ). 14.10 — Телетеатр для дітей. Е. Шварц — «Нові пригоди Кота в чоботях» Ляльковий театр. (Ленінград). 15.30 — Для малечі. «Теремок-Світлячок». (Дніпропетровськ). 16.00 — «Мальовничі Україна». «Білі лелеки». (Миколаїв). 16.15 — Телереклама. (К). 16.20 — Концерт-нарис про харківського композитора Нахабіна. (Харків). 17.00 — «Клуб кіномандрівників». (М). 18.00 — Молодіжна програма «Погляд». (Херсон). 19.00 — Секретна команда «Бумеранг». IV серія. Телевізійний художній фільм. (М). 20.00 — Концерт лауреатів міжнародного фестивалю молоді. (Софія). 21.00 — Цирк під відкритим небом. (М). 22.00 — Художній фільм «Десятий крок». (К). 23.35 — Естрада наших друзів. (М).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

ЧЕТВЕР, 4 липня. 16.30 — Е. Шварц. «Два клени». Спект.

ПРИГОДИ

СПОКІЙ ВРЯТОВАНО

Не довелося хлопчині з хутора Петрівського подивитися перший сон. Тимур розірвав брязкіт розбитої шибки і глухий чоловічий голос. Микола схопився і заляк. Серед хати у світлі місяця побачив перелякану матір і чужака, що, погрожуючи їй ножем, пимагав їжі.

Думки зародилися... «Кинутися на бандита, збити з ніг... Не встигну. Ніж біля материних грудей».

А бандит, тримаючи ніж наготові, схопив шмат сала, хліб, зірвав з шалашу фуфайку і вискочив з хати. Микола — слідом. Глянув, у якому напрямі зник грабіжник, і скочив на велосипед.

...Працівники райвідділу міліції були підняті по тривозі. На території району з'явився небезпечний злочинець В. Довгий, який втік з в'язниці і вже встиг зробити кілька грабів. Де він? Що вчинить цієї ночі?

На світанку до райвідділу під'їхав велосипедист. Важко дихаючи, витираючи краплини поту, випалив:

— У нас на хуторі бандит з ножем!

— Веди, хлопче!

Злочинець був затриманий. Врятовано людський спокій, а може, й людське життя. А п'ятнадцятирічний Микола Малій за допомогою органів міліції і за мужність, виявлену при затриманні особливо небезпечного злочинця, обласним управлінням охорони громадського порядку нагороджений цінним подарунком.

М. АЛЕКСЕЄВ, капітан міліції, Новгородківський район.

Адреса: ТЕЛЕФОН

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефонні: секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ г. Кіровоград.

ЧЕТВЕР, 4 липня. 16.30 — Е. Шварц. «Два клени». Спект.